

อนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศไทย
กับรัฐบาลแห่งประเทศนอร์เวย์
เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และจากทุน

รัฐบาลแห่งประเทศไทยและรัฐบาลแห่งประเทศนอร์เวย์

มีความปรารถนาที่จะทำอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และจากทุน
ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

หมวด 1

ขอบข่ายแห่งอนุสัญญา

ข้อ 1

ขอบข่ายด้านบุคคล

อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ 2

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

- อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้และจากทุนที่ตั้งบังคับในนามของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐหรือในนามของส่วนราชการหรือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของแต่ละรัฐโดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียกเก็บ
- ภาษีทั้งปวงที่ตั้งบังคับเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้นจากทุนทั้งสิ้นหรือจากองค์ประกอบทั้งปวงของเงินได้หรือของทุนรวมทั้งภาษีที่เก็บจากผลได้จากการเปลี่ยนมือสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ ภาษีที่เก็บจากยอดเงินค่าจ้างหรือเงินเดือนซึ่งวิสาหกิจเป็นผู้จ่าย ตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าของทุน ให้ถือว่าเป็นภาษีเก็บจากเงินได้และจากทุน
- ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบันซึ่งอนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับ โดยเฉพาะได้แก่

- (ก) ในกรณีนอร์เวย์
- (1) ภาษีแห่งชาติเก็บจากเงินได้และทุน รวมทั้งค่าธรรมเนียม เพื่อความเสมอภาคแห่งภาษี
  - (2) ภาษีเทศบาลเก็บจากเงินได้และทุน
  - (3) ภาษีกะลาสีเรือ
- (ข) ในกรณีประเทศไทย
- (1) ภาษีเงินได้
  - (2) ภาษีบำรุงท้องที่

4. นอกจากนี้ใช้อนุสัญญานี้บังคับแก่ภาษีใดๆ ที่เหมือนกันหรือในสาระสำคัญคล้ายคลึงกัน ซึ่งในเวลาต่อไปจะได้ตั้งบังคับเพิ่มเติมจากหรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน เมื่อสิ้นปีแต่ละปี เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะได้แจ้งแก่กันและกันเพื่อให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใดๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐ

หมวด 2

บทนิยาม

ข้อ 3

บทนิยามทั่วไป

1. ในอนุสัญญานี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น
  - (ก) คำว่า "ประเทศนอร์เวย์" หมายความว่า ราชอาณาจักรนอร์เวย์ไม่รวมถึงสวาลบาร์ด (สปีตสเบอร์เกน) จาน มาเยน และเมืองขึ้นของนอร์เวย์นอกยุโรป
  - (ข) คำว่า "ประเทศไทย" หมายความว่า ราชอาณาจักรไทย
  - (ค) คำว่า "รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายความว่า ประเทศนอร์เวย์หรือประเทศไทย แล้วแต่บริบทจะกำหนด
  - (ง) คำว่า "ภาษี" หมายความว่า ภาษีใดๆ ที่อยู่ในขอบข่ายของข้อ 2
  - (จ) คำว่า "บุคคล" รวมถึงบุคคลธรรมดา บริษัทและหน่วยอื่นใดทั้งปวงซึ่งถือเป็นหน่วย ที่เก็บภาษีได้ตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใด
  - (ฉ) คำว่า "บริษัท" หมายความว่า หน่วยใดๆ ซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคลเพื่อประโยชน์ในทาง ภาษีตาม

กฎหมายที่เกี่ยวข้องของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใด รวมทั้งกลุ่มหรือ คณะบุคคลใดๆ ที่ถูกเก็บภาษีในสาระสำคัญทำนองเดียวกันกับนิติบุคคล

- (ข) คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายความว่า ความตามลำดับว่า วิสาหกิจที่ดำเนินการ โดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจที่ดำเนินการ โดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- (ง) คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" ในกรณีประเทศนอร์เวย์ หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังและศุลกากรหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ และในกรณีประเทศไทย หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

2. ในการใช้บังคับบทแห่งอนุสัญญานี้โดยรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่ง คำใดๆ ที่มีได้นิยามไว้เป็นอย่างอื่นให้มีความหมายที่ค้ำนั้นๆ มีอยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญานั้น เกี่ยวกับภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ 4

ภูมิลำเนาเพื่อการรัษฎากร

1. เพื่อประโยชน์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" หมายความว่า บุคคลใดๆ ผู้ซึ่งตามกฎหมายของรัฐนั้นจำเป็นต้องเสียภาษีในรัฐนั้น โดยเหตุผลแห่งการมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ สถานจัดการหรือโดยหลักเกณฑ์อื่นใดๆ ในทำนองเดียวกัน
2. ในกรณีบุคคลธรรมดาเนื่องจากเหตุผลแห่งบทของวรรค 1 บุคคลธรรมดาคนใดเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้วินิจฉัยกรณีตามกฎดังต่อไปนี้
  - (ก) ให้ถือว่าบุคคลธรรมดาผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาใดเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น ถ้าบุคคลธรรมดาที่มีที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางเศรษฐกิจใกล้ชิดที่สุด (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)
  - (ข) ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐผู้ทำสัญญาอันเป็นที่ตั้งศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญของบุคคลธรรมดาได้ดี หรือถ้าไม่มีที่อยู่ถาวรของบุคคลธรรมดาอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐก็ดี ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนมีที่อยู่เป็นปกติ
  - (ค) ถ้าบุคคลธรรมดาที่มีที่อยู่เป็นปกติในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ หรือ ไม่มีอยู่เลยในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนเป็นคนชาติ
  - (ง) ถ้าบุคคลธรรมดาเป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ หรือมิได้เป็นคนชาติของรัฐให้เจ้า

หน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

3. ให้ถือว่าบริษัทเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ถ้าบริษัทนั้นได้ก่อตั้งขึ้น หรือได้สถานภาพเป็นบริษัท ตามกฎหมายของรัฐนั้น

ข้อ 5

สถานประกอบการถาวร

1. เพื่อประโยชน์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายความว่าสถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
2. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" โดยเฉพาะให้รวมถึง
  - (ก) สถานจัดการ
  - (ข) สาขา
  - (ค) สำนักงาน
  - (ง) โรงงาน
  - (จ) โรงงานช่างฝีมือ
  - (ฉ) คลังสินค้า
  - (ช) เมืองแร่ เมืองหิน หรือสถานที่อื่นที่ใช้ในการขุดทรัพยากรธรรมชาติ
3. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" มิให้ถือว่ารวมถึง
  - (ก) การใช้เครื่องอำนวยความสะดวกเพียงเพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษาหรือจัดแสดงของหรือสินค้า ซึ่งเป็นของวิสาหกิจ
  - (ข) การมีสถานธุรกิจประจำไว้โดยเฉพาะเพื่อการจัดซื้อของหรือสินค้าและมีไซ้เพื่อ แปรสภาพของหรือสินค้านั้นแต่อย่างใด หรือเพื่อรวบรวมข้อสนเทศเพื่อวิสาหกิจ
  - (ค) การมีสถานธุรกิจประจำไว้โดยเฉพาะเพื่อการวิจัยทางวิทยาศาสตร์หรือเพื่อกิจกรรมทำนองเดียวกันซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบของวิสาหกิจ

4. ให้ถือว่าวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้า
- (ก) วิสาหกิจนั้น ดำเนินการตามโครงการก่อสร้าง ติดตั้งหรือประกอบหรือโครงการอื่น ทำนองเดียวกันในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
  - (ข) วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจด้วยการให้บริการของนักแสดงสาธารณะดังที่ระบุไว้ใน ข้อ 16 ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
5. บุคคลที่กระทำการในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในนามของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนอกจากนายหน้าที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค 6 ให้ถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรของรัฐแรก แต่ต้องมีเงื่อนไขว่า
- (ก) บุคคลนั้นมีและใช้อำนาจในการเจรจาและทำสัญญาเพื่อหรือในนามของวิสาหกิจนั้น อยู่ในรัฐแรกนั้นเป็นปกติ เว้นไว้แต่ว่ากิจกรรมต่างๆ ของบุคคลนั้นจำกัดอยู่แต่ เฉพาะเพียงการซื้อขายหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจนั้น หรือ
  - (ข) บุคคลนั้นได้เก็บรักษามูลภัณฑ์ของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น อยู่ในรัฐแรกนั้นเป็นปกติ และดำเนินการส่งมอบของหรือสินค้าจากมูลภัณฑ์นั้นเพื่อ หรือในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำหรือ
  - (ค) บุคคลนั้นจัดหาคำสั่งซื้อทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดในรัฐแรกนั้นอยู่เป็นปกติเพื่อ วิสาหกิจนั้นเอง หรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่นๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของ วิสาหกิจนั้นหรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น
6. นายหน้าที่มีสถานภาพเป็นอิสระอย่างแท้จริง ซึ่งกระทำการแต่เพียงเป็นสื่อกลางระหว่างวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งกับผู้ที่จะเป็นลูกค้าในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง มิให้ถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรในอีกรัฐหนึ่งนั้น
7. เพียงแต่ข้อเท็จจริงที่ว่า บริษัทหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งควบคุมหรืออยู่ในความควบคุมของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการถาวรของอีกบริษัทหนึ่ง

หมวด 3

การเก็บภาษีเงินได้

ข้อ 6

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

1. เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

2. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ให้นิยามตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่าในกรณีใดให้รวมถึงทรัพย์สินเป็นอุปกรณ์แห่งอสังหาริมทรัพย์ สัตว์เลี้ยง และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและการป่าไม้ สิทธิทั้งหลายที่อยู่ในบังคับกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้หรือจำนวนตายตัวเป็นค่าตอบแทนการทำงานหรือสิทธิในการทำงานในชุมแร่ แห่่งแร่ และทรัพย์สินสาธารณะอย่างอื่น เรือกำปั่น เรือ และอากาศยานไม่ให้ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์ในรูปแบบอื่น
3. บทของวรรค 1 ให้ใช้บังคับแก่เงินได้อันเนื่องจากการใช้โดยตรง การให้เช่าหรือการใช้อสังหาริมทรัพย์ในรูปแบบอื่น
4. บทของวรรค 1 และวรรค 3 ให้ใช้บังคับแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจและเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้เพื่อบริการวิชาชีพด้วย

ข้อ 7

คำไ้จากธุรกิจ

1. คำไ้ของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้นเว้นไว้แต่ว่าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งโดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว คำไ้ของวิสาหกิจอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากคำไ้เพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นเท่านั้น
2. ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งโดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐนั้น ให้ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาถือว่าคำไ้เป็นของสถานประกอบการถาวร ในส่วนที่พึงคาดหวังได้ว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับถ้าหากว่าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหากและประกอบกิจกรรมเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน ภายใต้ภาวะเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันและติดต่ออย่างเป็นอิสระกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น
3. ในการกำหนดคำไ้ของสถานประกอบการถาวร ให้ยอมให้หักคำไ้จ่ายซึ่งมีขึ้นเพื่อสถานประกอบการถาวรนั้นรวมทั้งคำไ้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไป ไม่ว่าจะมิขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น
4. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้กำหนดคำไ้อื่นเป็นของสถานประกอบการถาวรโดยอาศัยมูลฐานอัตราส่วนร้อยละตามสมควรของยอดรายรับก่อนหักรายจ่าย หรือโดยอาศัยมูลฐานการปันกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่างๆ ของวิสาหกิจมิให้มีข้อความใดในวรรค 2 ตัดหนทางรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นในการที่จะกำหนดคำไ้เพื่อเก็บภาษีโดยวิธีดังกล่าวแต่วิธีที่ใช้นั้นจะต้องเป็นวิธีที่มีผลตามหลักการอันกำหนดไว้ในข้อนี้
5. มิให้คำไ้ใดๆ เป็นของสถานประกอบการถาวร โดยเหตุผลเพียงว่าสถานประกอบการถาวรนั้นซื้อของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ

6. เพื่อประโยชน์แห่งวรรคก่อนๆ ถ้าไรที่จะเป็นของสถานประกอบการถาวรให้กำหนดตามวิธีเดียวกันเป็นปีๆ ไป เว้นไว้แต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น
7. ในกรณีที่กำไรรวมไว้ซึ่งรายการเงินได้ซึ่งแยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นแห่งอนุสัญญานี้ มิให้บทของข้ออื่นเหล่านั้น ถูกกระทบกระเทือนโดยบทของข้อนี้

ข้อ 8

การขนส่งทางเรือและทางอากาศ

1. ถ้าไรจากการดำเนินการเดินเรือหรืออากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่ง สถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจตั้งอยู่ ถ้าไรจากการดำเนินการเดินเรือในการจราจรระหว่างประเทศอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งด้วย แต่ให้ลดภาษีที่ตั้งบังคับในรัฐนั้นลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ 50 ของภาษี
2. ในทำนองเดียวกันให้ใช้บังคับบทของวรรค 1 เกี่ยวกับการเข้าร่วมกลุ่มชนิดใดๆ โดยวิสาหกิจนอร์เวย์หรือ วิสาหกิจไทยซึ่งประกอบการขนส่งทางอากาศ

ข้อ 9

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

ในกรณีที่

- (ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อม ในการจัดการควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือ
- (ข) บุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุมหรือ ร่วมทุนของ วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

และในแต่ละกรณีให้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความสัมพันธ์ทางการ พาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจอิสระถ้าไรใดๆ ซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่ง หากมิ ได้มีเงื่อนไขเหล่านั้น แต่มิได้มีขึ้น โดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้นอาจรวมเข้าเป็นกำไรของวิสาหกิจนั้นและเก็บภาษีได้ตาม นั้น

ข้อ 10

เงินปันผล

1. เงินปันผลที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจ่ายแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจ เก็บภาษีได้ในรัฐแรก แต่มีเงื่อนไขว่ามีให้เรียกเก็บภาษีเกินกว่าร้อยละ 20 จากเงินปันผลที่จ่ายให้แก่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่

อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งและมีหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนไม่ว่าในกรณีใดๆ เป็นของบริษัทแรกอยู่เกินร้อยละ 25

2. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้กำไรหรือเงินได้จากแหล่งภายในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้กำไรหรือเงินได้จากแหล่งภายในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง มิให้ตั้งบังคับภาษีอากรในรูปใดๆ ในอีกรัฐหนึ่งนั้นแก่เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทนั้นแก่บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือตั้งบังคับภาษีใดๆ ในลักษณะภาษีเงินกำไรที่ยังมิได้จัดสรรแก่กำไรที่ยังมิได้จัดสรรของบริษัท ไม่ว่าเงินปันผลหรือเงินได้ที่ได้มาจากแหล่งดังกล่าวทั้งหมดหรือแต่บางส่วนหรือไม่ก็ตาม

3. คำว่า "เงินปันผล" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายความว่าเงินได้จากหุ้นหรือการมีหุ้นในบริษัทโดยไม่รวมถึงสิทธิเรียกร้องหนี้

ข้อ 11

ดอกเบี้ย

ดอกเบี้ยจากพันธบัตรหลักทรัพย์ หุ้นกู้หรือหนี้สินในรูปอื่นใด ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากแหล่งภายในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 12

ค่าสิทธิ

1. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและจ่ายแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. อย่างไรก็ดี รัฐผู้ทำสัญญาซึ่งค่าสิทธิเกิดขึ้นนั้นมีสิทธิที่จะเก็บภาษีจากค่าสิทธินั้นตามกฎหมายของตน แต่อัตราภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนค่าสิทธิ

3. คำว่า "ค่าสิทธิ" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายความว่า จำนวนเงินที่ชำระชนิดใดๆ ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนเพื่อการใช้ หรือสิทธิในการใช้ลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ รวมทั้งฟิล์มภาพยนตร์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรหรือกรรมวิธีลับใดๆ หรือเพื่อการใช้ข้อสนเทศเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรม การพาณิชย์หรือวิทยาศาสตร์

4. คุณสมบัติอันหนึ่งอันใดจากการขายสิทธิหรือทรัพย์สินตามที่กล่าวไว้ในวรรค 3 ให้เก็บภาษีได้เฉพาะแต่ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผู้จำหน่ายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ใน

5. ค่าสิทธินั้นให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งถ้าผู้จ่ายได้แก่รัฐนั้นเอง ส่วนราชการ หรือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของรัฐนั้นหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ดี ในกรณีที่บุคคลผู้จ่ายค่าสิทธินั้นอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ไม่ว่าบุคคลนั้น

จะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐหนึ่งรัฐใดหรือไม่ก็ตาม ให้ถือว่าค่าสิทธินั้นเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวรตั้งอยู่

6. มิให้ใช้บังคับบทของวรรค 1 วรรค 2 และวรรค 4 ในกรณีที่ได้รับค่าสิทธิซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหรือรัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ค่าสิทธินั้นเกิดขึ้น ซึ่งสถานประกอบการถาวรอันเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสิทธิหรือทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดค่าสิทธินั้น ในกรณีเช่นนี้ให้ใช้ข้อ 7 บังคับ

7. ในกรณีใดที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์เป็นพิเศษระหว่างผู้จ่ายและผู้รับหรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น ค่าสิทธิที่จ่ายเมื่อคำนึงถึงการใช้สิทธิหรือข้อสนเทศอันเป็นมูลแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับผู้รับหากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหลังในกรณีเช่นนั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระให้คงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงบทอื่น ๆ แห่งอนุสัญญานี้

ข้อ 13

ผลได้จากทุน

1. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ตามที่นิยามไว้ในวรรค 2 ข้อ 6 อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินตั้งอยู่
2. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจที่ใช้ในสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาหรือรัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการถาวรเช่นว่านั้น (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ชนิดที่ระบุไว้ในวรรค 3 ของข้อ 22 ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวอาจเก็บภาษีได้ตามข้อนี้
3. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินหรือสินทรัพย์ใดๆ นอกจากที่ระบุไว้ในวรรค 1 และวรรค 2 ให้เก็บภาษีได้เฉพาะแต่ในรัฐซึ่งผู้จำหน่ายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

ข้อ 14

บริการส่วนบุคคล

1. ในบังคับบทของข้อ 15, 17 และ 18 เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหรือรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการส่วนบุคคล (รวมทั้งบริการวิชาชีพ) ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นไว้แต่จะได้ให้บริการนั้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าได้ให้บริการนั้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งถ้าได้ให้บริการเช่นนั้นแล้ว ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. แม้จะมีบทของวรรค 1 อยู่ ค่าตอบแทนที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้ รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐแรก ถ้า

- (ก) ผู้รับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะซึ่งรวมทั้งแล้วไม่เกินกว่า 183 วันในปีปฏิทินที่เกี่ยวข้องและ
- (ข) บริการนั้นได้ให้เพื่อหรือในนามของบุคคลผู้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐแรกนั้นและ
- (ค) ค่าตอบแทนนั้นมีได้หักจากกำไรอันต้องเสียภาษีในอีกรัฐหนึ่งนั้น

3. แม้จะมีบทก่อนๆ ของข้อนี้อยู่ ค่าตอบแทนในส่วนที่เกี่ยวกับการทำงานในเรือหรืออากาศยานในการจราจร ระหว่างประเทศอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจตั้งอยู่

ข้อ 15

ค่าป่วยการของกรรมการ

ค่าป่วยการของกรรมการหรือจำนวนเงินที่ชำระอันคล้ายคลึงกันซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 16

นักแสดงและนักกีฬา

แม้จะมีข้อความใดๆ ในข้อ 14 เงินได้ที่นักแสดงสาธารณะ เช่น นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุหรือโทรทัศน์ และนักดนตรีได้รับและที่นักกีฬาได้รับจากกิจกรรมส่วนบุคคลของตนเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งได้มีการกระทำกิจกรรมนั้น

ข้อ 17

เงินบำนาญ

1. เงินได้ที่มีลักษณะเป็นเงินบำนาญหรือค่าตอบแทนอย่างอื่นเพื่อการทำงานในอดีตซึ่งเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและจ่ายแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐแรก

2. เงินได้ในลักษณะเป็นเงินบำนาญหรือค่าตอบแทนอย่างอื่นเพื่อการทำงานในอดีตให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งถ้าผู้จ่ายได้แก่รัฐนั้นเอง ส่วนราชการหรือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของรัฐนั้นหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตามในกรณีที่บุคคลผู้จ่ายเงินได้เช่นว่านั้นมีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ใน

ในรัฐหนึ่งรัฐใดหรือไม่ก็ตาม และเงินได้นั้นถูกหักออกมาจากกำไรอันเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นให้ถือว่าเงินได้นั้นเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวรตั้งอยู่

ข้อ 18

งานรัฐบาล

1. ค่าตอบแทนที่จ่ายโดยหรือจ่ายจากเงินทุนที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือส่วนราชการหรือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของรัฐนั้นให้แก่เอกชนใดๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐนั้นหรือ ส่วนราชการหรือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของรัฐนั้นในการปฏิบัติงานอันมีลักษณะเป็นงานรัฐบาล อาจเก็บภาษีได้ในรัฐนั้น
2. ให้ใช้บทของข้อ 14 และข้อ 15 บังคับแก่ค่าตอบแทนในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้เกี่ยวกับการค้าหรือธุรกิจใดๆ ที่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือส่วนราชการหรือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของรัฐนั้นดำเนินการ

ข้อ 19

นักศึกษา

ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐหนึ่ง ผู้ซึ่งเข้ามาอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเป็นการชั่วคราวเพียง

- (ก) ในฐานะนักศึกษาในมหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือ โรงเรียนในอีกรัฐหนึ่งนั้น
- (ข) ในฐานะผู้ฝึกงานธุรกิจหรือวิชาการหรือ
- (ค) ในฐานะผู้รับทุน เงินอุดหนุนหรือรางวัลโดยมุ่งประสงค์ในประการสำคัญเพื่อการศึกษาหรือวิจัยจากองค์การทางศาสนา การกุศล วิทยาศาสตร์ หรือการศึกษา

มิให้ถูกเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นในส่วนที่เกี่ยวกับเงินหรือคุณประโยชน์ที่ได้รับเพื่อการครองชีพ การศึกษาหรือการฝึกหัด หรือในส่วนที่เกี่ยวกับทุนเล่าเรียน บทเดียวกันนี้ให้ใช้บังคับแก่จำนวนเงินใดๆ ที่เป็นค่าตอบแทนสำหรับบริการที่ให้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น แต่มีเงื่อนไขว่าบริการเช่นว่านั้นต้องเกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือการฝึกหัด หรือจำเป็นเพื่อการครองชีพ อย่างไรก็ดี ความข้อนี้อมิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่การศึกษาหรือการปฏิบัตินั้นมีลักษณะเป็นรองจากบริการที่ ให้ซึ่งก่อให้เกิดค่าตอบแทนดังกล่าวนี้

ข้อ 20

ศาสตราจารย์ ครู และนักวิจัย

ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ผู้ซึ่งโดยคำเชิญของมหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถานการศึกษาขั้นสูงหรือสถานการวิจัยทางวิทยาศาสตร์อื่นๆ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้เข้ามาอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ใน

การสอนหรือการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ในสถาบันเช่นว่านั้นเป็นเวลาไม่เกินสองปี มิให้ถูกเก็บภาษีในอีกรัฐหนึ่งนั้นสำหรับค่าตอบแทนจากการสอนหรือการวิจัยเช่นว่านั้น

ข้อ 21

เงินได้ซึ่งมิได้ระบุไว้ชัดเจน

บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งมิได้ระบุไว้ชัดเจนในข้อก่อนๆ แห่งอนุสัญญานี้ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐที่เงินได้เกิดขึ้น

หมวด 4

การเก็บภาษีจากทุน

ข้อ 22

ทุน

1. ทุนที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งที่นิยามไว้ในวรรค 2 ข้อ 6 อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่
2. ในบังคับของวรรค 1 ทุนที่เป็นสินทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจที่ใช้ในสถานประกอบการถาวรของวิสาหกิจ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่
3. เรือและอากาศยานที่ใช้เงินในการจราจรระหว่างประเทศและสินทรัพย์อื่นๆ นอกจากอสังหาริมทรัพย์บรรดาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเดินเรือหรืออากาศยานเช่นว่านั้น ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจนั้นตั้งอยู่
4. องค์ประกอบอื่นใดทั้งปวงของทุนของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

หมวด 5

วิธีการจัดการเก็บภาษีซ้อน

ข้อ 23

วิธียกเว้นและเครดิต

1. ในกรณีที่บุคคลซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับเงินได้จากหรือเป็นเจ้าของทุนในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และเงินได้หรือทุนนั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ตามบทแห่งอนุสัญญานี้ ให้รัฐแรกยกเว้นภาษีสำหรับเงิน

ได้หรือทุนเช่นว่านั้น โดยอยู่ในบังคับบทแห่งวรรค 2 แต่ในการคำนวณภาษีจากเงินได้หรือทุนส่วนที่เหลือของบุคคลนั้น อาจใช้อัตราภาษีอันจกพึงใช้ได้ถ้าหากว่าเงินได้หรือทุนที่ได้รับยกเว้นนั้นไม่ได้รับยกเว้นเช่นว่านั้น

2. ในกรณีบุคคลซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับเงินได้จากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งและเงินได้นั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้นตามบทของข้อ 8 และข้อ 12 ให้รัฐแรกยอมให้มีการหักจากภาษีเก็บจากเงินได้ของบุคคลนั้นเป็นจำนวนเท่ากับภาษีที่ชำระในอีกรัฐหนึ่งนั้น อย่างไรก็ตาม การหักเช่นว่านี้จะต้องไม่เกินจำนวนภาษีอันเป็นส่วนของเงินได้ที่ได้รับจากอีกรัฐหนึ่งนั้นตามที่คำนวณไว้ก่อนที่จะมีการหัก

หมวด 6

บทพิเศษ

ข้อ 24

การไม่เลือกปฏิบัติ

1. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใดๆ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใดๆ เกี่ยวกับการนั้นอันเป็นการนอกเหนือไปจาก หรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากร และข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งคนชาติของอีกรัฐหนึ่งนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในพฤติการณ์เดียวกัน
2. คำว่า "คนชาติ" หมายความว่า
  - (ก) บุคคลธรรมดาทั้งปวงที่มีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
  - (ข) นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วน และสมาคมทั้งปวงที่ได้สถานภาพดังกล่าวตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
3. ภาษีอากรเก็บจากสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะต้องไม่เรียกเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยเป็นการอนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีอากรที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของอีกรัฐหนึ่งนั้นที่ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน
4. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งคนเดียวหรือหลายคนเป็นเจ้าของ หรือควบคุมอยู่ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมจะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐแรกให้เสียภาษีอากรใดๆ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใดๆ เกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าภาษีอากรและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งวิสาหกิจอื่นที่คล้ายคลึงกันของรัฐแรกนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม

5. บทของข้อนี้มีให้แปลความเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดในอันที่จะให้ค่าลดหย่อนการผ่อนผัน หรือการหักลดส่วนบุคคลแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเพื่อการเก็บภาษีอากรตามสถานะของบุคคล หรือตามความรับผิดชอบทางครอบครัวซึ่งรัฐนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน
6. ในข้อนี้ คำว่า "ภาษีอากร" หมายความว่า ภาษีอากรทุกชนิดทุกลักษณะ

ข้อ 25

วิธีการเพื่อความตกลงร่วมกัน

1. ในกรณีที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่งพิจารณาเห็นว่าการกระทำของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดหรือสองรัฐมีผลหรือจะมีผลให้ตนต้องเสียภาษีอากรโดยไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้ผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนมีถิ่นที่อยู่แม้จะมีทางแก้ไขตามกฎหมายแห่งชาติของรัฐเหล่านั้นอยู่แล้วก็ตาม
2. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควรและถ้าตนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไขกรณีนั้น โดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนอันไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้
3. ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐพยายามแก้ไขซึ่งข้อยุ่งยากหรือข้อสงสัยใดๆ อันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้ออนุสัญญานี้โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวข้างอาจหารือกันเพื่อจัดการเก็บภาษีซ้อนในบรรดากรณีที่มีได้บัญญัติในอนุสัญญานี้
4. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐอาจติดต่อกันโดยตรงเพื่อให้มีความตกลงตามความหมายแห่งวรรคก่อนๆ นั้น เมื่อเห็นเป็นการสมควรที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันด้วยวาจา เพื่อให้มีความตกลงกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นนั้นอาจกระทำโดยทางคณะกรรมการอันประกอบด้วยผู้แทนของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

ข้อ 26

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

1. ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติการตามอนุสัญญานี้และตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาเกี่ยวกับภาษีอากรที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้เท่าที่ภาษีอากรตามกฎหมายเป็นไปตามอนุสัญญานี้ ข้อสนเทศใดๆ ที่แลกเปลี่ยนกันนั้นให้ถือว่าเป็นความลับและมีให้เปิดเผยแก่บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ใดๆ นอกจากผู้เกี่ยวข้องกับการประเมินรวมทั้งการวินิจฉัยของศาลหรือการเก็บภาษีอากรที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้
2. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตามมิให้แปลความบทของวรรค 1 เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับของรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่งให้

- (ก) ดำเนินมาตรการด้านบริหารโดยขัดกับกฎหมายหรือวิธีปฏิบัติด้านบริหารของรัฐผู้ทำสัญญาหรือนั้นหรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- (ข) ให้รายละเอียดอันมีอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหารตามปกติของรัฐผู้ทำสัญญาหรือนั้นหรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- (ค) ให้ข้อเสนอเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม การพาณิชย์หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีการค้า หรือข้อเสนอเทศซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการขัดกับความสงบเรียบร้อย

ข้อ 27

เอกสิทธิ์ทางทูตและกงสุล

ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญานี้กระทบต่อเอกสิทธิ์ทางการรับราชการของเจ้าหน้าที่ทางทูตหรือกงสุลตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามบทแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

หมวด 7

บทสุดท้าย

ข้อ 28

การเริ่มใช้บังคับ

1. อนุสัญญานี้จะได้รับการสัตยาบันและจะดำเนินการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกัน ณ กรุงเทพฯ โดยเร็วที่สุด
2. อนุสัญญานี้ให้เริ่มใช้บังคับเมื่อครบสามสัปดาห์หลังจากการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารและให้มีผลบังคับเป็นครั้งแรก
  - (ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้สำหรับเงินได้ในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินซึ่งมีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสาร
  - (ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากทุนสำหรับภาษีที่ต้องชำระในหรือหลังวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินซึ่งมีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสาร

ข้อ 29

การเลิกใช้

ให้อนุสัญญานี้คงใช้บังคับจนกว่ารัฐผู้ทำสัญญาหนึ่งเลิกใช้ รัฐผู้ทำสัญญาหนึ่งรัฐใดอาจเลิกอนุสัญญานี้โดย
ทางการทูต โดยบอกกล่าวการเลิกอย่างน้อยหกเดือนก่อนสิ้นปีปฏิทินหลังจากปี ค.ศ. 1969 ในกรณีเช่นนี้อนุสัญญาเป็นอัน
เลิกมีผลบังคับ

- (ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงิน ได้สำหรับเงินได้ในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นใน
หรือหลังวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินต่อไปที่ถัดจากปีที่มีการบอกกล่าวนั้น
- (จ) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากทุนสำหรับภาษีที่ต้องชำระในหรือหลังวันแรกของเดือนมกราคมใน
ปีปฏิทินต่อไปที่ถัดจากปีที่มีการบอกกล่าวนั้น

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างทำขี้ ผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องเพื่อการนี้ ได้ลงนามในอนุสัญญานี้
และได้ประทับตราไว้เป็นสำคัญ

ทำ ณ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 1964 คู่กันเป็นสองฉบับ เป็นภาษาอังกฤษ

ฝ่ายรัฐบาลแห่งประเทศไทย

(ลงนาม) ถ.คอมันตร์
(นายถนัด คอมันตร์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

ฝ่ายรัฐบาลนอร์เวย์

(ลงนาม) อิวาร์ เมลลุส
(นายอิวาร์ เมลลุส)

เอกอัครราชทูต